

پول نقد فراوان، سلاح اصلي قذافي

گزارش‌ها حاکی از آن است که قذافي ده‌ها میلیارد دلار را در قالب انواع ارزها در اقامتگاه باب‌العزيزيه در طرابلس ذخيره کرده است تا به وسيله آنها به 25 هزار مزدور خود باج دهد.

گزارش‌ها حاکی از آن است که قذافي ده‌ها میلیارد دلار را در قالب انواع ارزها در اقامتگاه باب‌العزيزيه در طرابلس ذخيره کرده است تا به وسيله آنها به 25 هزار مزدور خود باج دهد.

به گزارش ایسنا، روزنامه لوفیگارو چاپ پاریس در گزارشی درباره چگونگی پرداخت پول از سوی معمر قذافي به مزدوران اجیر شده‌اش نوشته است: قذافي چگونه و از کجا هزینه‌های مورد نیاز خود را برای پرداخت مزد به مزدوران آفریقایی‌اش تامین می‌کند؟ قطعنامه 1973 شورای امنیت سازمان ملل نسبت به استفاده‌های سیستماتیک آنها ابراز نگرانی کرده است و مشاهدات متعدد آنها را تایید می‌کنند.

پس از شکست نیروهای نظامی تیپ 32 ارتش متعلق به خمیس قذافي، پسر رهبر لیبی که مورد حمله هوایی نیروهای ائتلاف قرار گرفتند، معمر قذافي ترجیح می‌دهد بخش عظیم نیروهای ویژه‌اش را در طرابلس نگه دارد و مزدورانی را که از آفریقا به استخدام در آورده است هرچه بیشتر به جبهه جنگ بفرستد.

منابع اطلاعاتی لیبی تایید می‌کنند که این مزدوران قیمت بالایی دارند و به ازای هر نفر و هر روز صدها دلار باید به آنها به صورت نقدی پرداخت شود. به رغم توقیف شدن دارایی‌های رهبر لیبی توسط جامعه بین‌المللی ظاهراً معمر قذافي هیچ مشکلی در یافتن مبالغ مورد نیازش ندارد. در ابتدا پیش از هر چیز ذخایر پولی به صورت اسکناس در اختیار دارد که مبلغ بسیار هنگفتی است.

روزنامه نیویورک تایمز به نقل از یک منبع نزدیک به دولت لیبی گزارش داده است که قذافي در اقامتگاه باب‌العزيزيه اش در طرابلس ده‌ها میلیارد دلار در اختیار دارد. این رقم نجومی چندان تعجب آور نیست.

پیش از بحران کنونی، لیبی بین 1/6 و 1/8 میلیون بشکه در روز نفت تولید می‌کرد.

معمر قذافي از سال 2003 یعنی زمان بازگشت مشروعیت بین‌المللی وی و از سرگیری تولید نفت لیبی با ضرب آهنگ عادی شروع به نقد کردن بخشی از فروش‌های نفتی کرد.

رهبر لیبی می‌دانست که روزی تحریم‌ها بار دیگر علیه وی اعمال خواهد شد.

ویلیام بوردون، وکیل فرانسوی انجمن شریا برآورد می‌کند که بخش مهمی از درآمدهای نفتی مستقیماً توسط قذافي و خانواده‌اش تصاحب می‌شود.

انجمن وی با سازمان شفاف‌سازی بین‌الملل در فرانسه به طور مشترک از رهبر لیبی در پاریس شکایت کرده‌اند. موضوع شکایت آنها پول‌هایی است که توسط قذافي، همسر و پسرانش به یغما برده شده است.

بوردون اظهار دارد: قذافي جزو نخستین رهبرانی است که فهمیده است چگونه از جهانی سازی اقتصادی بهره‌برداری کند. لیبی با استفاده از شرکت‌های سرمایه‌گذاری و همین‌طور سرمایه حکومتی خود، از لندن به منظور سرمایه‌گذاری استفاده زیادی کرده است و از رم پایتخت ایتالیا نیز به منظور جلب مشارکت شرکت‌ها سود جسته است. اما با وجود این متمایز ساختن بودجه‌های عمومی و دارایی‌های شخصی امر آسانی نیست.

از طرفی پول عمومی کشور لیبی وجود دارد که می‌بایست بلوکه شود و از طرف دیگر پول‌های دزدیده شده توسط خاندان قذافي است که تحریم‌ها و مجازات‌های کیفری را در پی دارد.

اما ویلیام بوردون عقیده دارد که گاهی این دو بسیار به هم نزدیک می‌شوند.

در همه موارد اما این پول‌ها و دارایی‌ها اغلب به علت اراده و خواست شرورانه دولت‌ها همچنان به جریان خود ادامه می‌دهد. بوردون ایتالیا را در این زمینه به پنهانکاری متهم می‌کند.

لیبی ماموران مخفی متعددی در سرتاسر دنیا دارد که همواره در حال چرخ زدن در دنیا هستند و چمدان‌های پول نقد را به جاهای دیگر منتقل می‌کنند.

مطبوعات بلژیک اعلام کرده‌اند که حساب‌های لیبی در این کشور به کشورهای چاد و سودان منتقل شده است.

علاوه بر همه اینها، برآورد منابع و دارایی‌های نقدی قذافی با یک علامت سوال بزرگ روبرو است: چه میزان و چند میلیون بشکه نفت لیبی به طور مخفیانه و سری فروخته می‌شود؟ سازمان ملل حکومت لیبی را به ارائه آمار غلط در اعداد رسمی اعلام شده درباره تولید نفت متهم می‌کند و واقعیت آن را بالاتر از این آمار رسمی عنوان می‌کند. میلیون‌ها بشکه نفت لیبی توسط قذافی و اطرافیانش به طور قاچاق معامله شده است تا بدین وسیله یک بودجه عظیم جنگی مهیا شود.

این شیوه‌ها و درآمدها، پرداخت پول و مواجب را به موج عظیمی از مزدوران به خدمت گرفته شده توسط لیبی امکانپذیر می‌سازد.

علی زیدان، یکی از اعضای شورای ملی انتقالی لیبی گفت، این مزدوران چیزی حدود 25 هزار نفر تخمین زده می‌شوند که بخشی از آنها نقش آفرینان در گیرب‌های سابق در آفریقا بوده‌اند که توسط قذافی پشتیبانی می‌شدند.

قبل از درگیرب‌های کنونی، مزدوران سیرالئون، لیبیایی، توگویی، نیجریه‌ای و مزدورانی از کشور مالی با ارتش لیبی ادغام شدند. اما عده‌ای دیگر نیز پس از درگرفتن جنگ وارد لیبی شدند که عمدتاً از کشور چاد به لیبی آمده‌اند.

در حالی که ادريس دبی، رئیس جمهور چاد نیز عناصر برگزیده‌ای از گارد جمهوری خواه این کشور را به لیبی فرستاد و طبق اظهارات احمد بنی، یکی از سخنگوهای نظامیان مخالف لیبی، این مزدوران کار آزموده حتی در مکان‌هایی رهبری عملیات‌های نیروهای وفادار به قذافی را نیز به عهده گرفته‌اند و تاکتیک جدید نیروهای قذافی که به شیوه چاد اعمال می‌شود بدین خاطر است. در این تاکتیک آنها حملات سریعی را با استفاده از وانت‌های توپوتا ترتیب می‌دهند.

این سخنگوی مخالفان اظهار داشت: این که ما روز چهارشنبه گذشته مجبور به عقب نشینی شدیم بدین خاطر بود که ما خود را در مواجهه با هزاران تن از عناصر گارد جمهوری خواه جمهوری چاد می‌دیدیم.